

دستور العمل

الف	قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران	۱۴۰۰	۵۰۵
<p>مخاطبان / ذینفعان</p> <p>امور مالیاتی شهر و استان تهران ادارات کل امور مالیاتی</p>			
<p>موضوع</p> <p>نحوه اعمال معافیت مالیاتی موضوع ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران در خصوص اشخاص مجاز به فعالیت در مناطق مذکور که توامان در داخل و خارج از مناطق آزاد تجاری- صنعتی فعالیت می نمایند.</p>			
<p>به موجب مفاد ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۲/۰۶/۰۷ اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به انواع فعالیت‌های اقتصادی اشتغال دارند، نسبت به هر نوع فعالیت اقتصادی در منطقه آزاد از تاریخ بهره برداری مندرج در مجوز به مدت پانزده سال از پرداخت مالیات بردرآمد و دارایی موضوع قانون مالیات‌های مستقیم معاف خواهند بود و پس از انقضاء پانزده سال تابع مقررات مالیاتی خواهند بود که با پیشنهاد هیات وزیران به تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد رسید. که به موجب ماده واحد، قانون اصلاح ماده (۱۳) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری- صنعتی جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۸۸/۰۳/۰۶ مجلس شورای اسلامی، مدت مذکور در قانون موصوف به بیست سال اصلاح گردید. همچنین برابر مفاد بخشنامه شماره ۳۰/۱۳۲۰۹/۵۹۹۰۸ مورخ ۱۳۷۸/۱۱/۳۰ معاون محترم (وقت) درآمدهای مالیاتی، "اگر فعالیت‌های اقتصادی به صورت مختلط بین منطقه و خارج از منطقه صورت گیرد، بایستی معافیت را به نسبت حجم فعالیت در داخل منطقه منظور نمود." لذا فارغ از محل اقامتگاه قانونی اشخاص، معافیت مالیاتی مزبور صرفاً ناظر به آن بخش از فعالیت‌های اقتصادی خواهد بود که با مجوز فعالیت صادره و با رعایت مقررات مربوط در محدوده مناطق یاد شده انجام می‌شود و این معافیت قابل تسری به آن قسمت از فعالیت انجام شده در خارج از مناطق مذکور، نخواهد بود.</p> <p>بنابراین در اجرای مفاد بخشنامه مورد اشاره و به منظور رفع ابهام ادارات کل امور مالیاتی واتخاذ رویه واحد در امر حسابرسی مالیاتی و تبیین روش‌های اجرایی در تعیین میزان فعالیت انجام گرفته در داخل مناطق مذکور در خصوص آن دسته از واحدهای تولیدی و خدماتی مستقر در مناطق آزاد تجاری- صنعتی که اقدام به فروش تمام یا بخشی از محصولات تولیدی و خدمات خود به خارج از منطقه می‌نمایند، مقرر می‌دارد:</p> <p>ابتدا با احصاء هزینه‌های واقعی تحمل شده در خارج از مناطق آزاد تجاری- صنعتی برای فروش کالای تولیدی و خدمات ارائه شده (اعم از هزینه‌های گمرکی، حمل و نقل و انبارداری، بیمه، تبلیغات سرزمینی، گارانتی و نصب هزینه‌های دفاتر، شعب و نمایندگی اعم از پرسنل و اداری و عمومی در خارج از مناطق مزبور و سایر هزینه‌های توزیع و فروش) و تقسیم آن به کل هزینه‌های واقعی واحد تولیدی و یا خدماتی برای تولید کالا و خدمت و حسب مورد فروش و ارائه آن در خارج از مناطق آزاد تجاری- صنعتی (اعم از بهای تمام شده، عمومی، اداری و توزیع و فروش) نسبت فعالیت خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی را محاسبه نموده و سپس با اعمال این نسبت به ارزش فروش ابرازی کالا یا خدمات ارائه شده متکی به صورت حساب‌های صادره برای فعالیت در سرزمین اصلی، حجم فعالیت اقتصادی خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی که از شمول معافیت مالیاتی موضوع ماده (۱۳) قانون باشد، خارج می‌باشد محاسبه خواهد شد. در انتها با کسر هزینه‌های قابل تحمل شده برای فعالیت‌های خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی که با رعایت مفاد مواد (۱۴۷) و (۱۴۸) قانون مالیات‌های مستقیم تعیین می‌شود، درآمد مشمول مالیات حاصله حسب مورد به نرخ‌های مذکور در مواد (۱۰۵) و (۱۳۱) قانون اخیر الذکر، مشمول مالیات خواهد بود.</p>			

به جهت تبیین مفاد دستورالعمل، مثال زیر ارائه شود:

اطلاعات زیر از صورت‌های مالی عملکرد سال ۱۳۹۸ یک شرکت تولیدی که در یکی از مناطق آزاد تجاری- صنعتی کشور با مجوز سازمان منطقه‌ای ذی ربط مشغول فعالیت می‌باشد، استخراج شده است:

فروش (۴۰۰) واحد کالای تولیدی توسط شرکت در منطقه آزاد تجاری- صنعتی: ۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

فروش (۶۰۰) واحد کالای تولیدی توسط شرکت در سرزمین اصلی: ۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

کل درآمد ناشی از فروش (۱۰۰۰) واحد کالای تولیدی: ۹۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هزینه‌های تحمل شده در داخل منطقه آزاد تجاری- صنعتی:

بهای تمام شده کالای تولیدی فروش رفته: ۶۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هزینه‌های عمومی (مشترک): ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هزینه‌های توزیع و فروش (مشترک): ۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هزینه‌های مالی (مشترک): ۱۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

هزینه‌های تحمل شده برای فعالیت خارج از منطقه: ۱۳۲,۰۰۰,۰۰۰ ریال

جمع کل بهای تمام شده و هزینه‌های تحمل شده (داخل منطقه و سرزمین اصلی) (۷۹۲,۰۰۰,۰۰۰) ریال

سود ویژه ابرازی شرکت: ۱۰۸,۰۰۰,۰۰۰ ریال

شرکت اظهارنامه مالیاتی خود را در موعد مقرر تسلیم و در فرآیند حسابرسی مالیاتی نیز حسب مورد دفاتر و اسناد و مدارک موضوع ماده (۹۵) قانون مالیات‌های مستقیم را ارائه نموده است. اگر تمام هزینه‌های تحقق یافته و در منطقه آزاد تجاری- صنعتی و هزینه‌های تحمل شده برای فعالیت خارج از منطقه واقعی باشند و مبلغ ۲۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال از هزینه‌های تحمل شده برای فعالیت خارج از منطقه با استناد به مواد (۱۴۷) و (۱۴۸) قانون مالیات‌های مستقیم قابل قبول نباشند، درآمد مشمول مالیات و مالیات فعالیت خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی این شرکت عبارت است از:

۱- بهای تمام شده کالای فروخته شده در خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی:

$$۶۰۰.۰۰۰.۰۰۰ \div ۱۰۰۰ \times ۶۰ = ۳۶۰.۰۰۰.۰۰۰$$

۲- مجموع هزینه‌های عمومی، اداری، توزیع و فروش و مالی انجام شده در داخل منطقه متناسب با سهم فروش‌های خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی

$$۶۰۰.۰۰۰.۰۰۰ \div ۱۰۰۰ \times ۶۰ = ۳۶۰.۰۰۰.۰۰۰$$

۳- کل هزینه‌های مرتبط با کالاهای فروخته شده در خارج از منطقه با احتساب هزینه‌های تحمل شده در خارج از منطقه آزاد تجاری- صنعتی:

$$۳۶۰.۰۰۰.۰۰۰ + ۳۶۰.۰۰۰.۰۰۰ + ۱۳۲.۰۰۰.۰۰۰ = ۵۲۸.۰۰۰.۰۰۰$$

۴- نسبت حجم فعالیت خارج از منطقه (درآمد) که مشمول معافیت نمی‌باشد:

$$۱۳۲.۰۰۰.۰۰۰ \div ۵۲۸.۰۰۰.۰۰۰ = ۰.۲۵ = ۲۵\%$$

۵- حجم فعالیت خارج از منطقه (درآمد) که مشمول معافیت نمی باشد:

$$۶۰۰.۰۰۰.۰۰۰ \times ۲۵\% = ۱۵۰.۰۰۰.۰۰۰$$

۶- درآمد مشمول مالیاتی با احتساب هزینه‌های غیر قابل قبول مالیاتی ناشی از فروش کالا در خارج از منطقه تجاری- صنعتی:

$$۱۵۰.۰۰۰.۰۰۰ - (۱۳۲.۰۰۰.۰۰۰ - ۲۰.۰۰۰.۰۰۰) = ۳۸.۰۰۰.۰۰۰$$

۷- مالیات متعلق بر اساس نرخ ماده (۱۰۵) قانون مالیات‌های مستقیم:

$$۳۸.۰۰۰.۰۰۰ \times ۲۵\% = ۹.۵۰۰.۰۰۰$$

ماموران مالیاتی توجه خواهند داشت که برای محاسبه نسبت حجم فعالیت خارج از منطقه آزاد تجاری-صنعتی مودی، صرفاً هزینه‌های واقعی مودی در داخل و خارج منطقه مورد محاسبه قرار خواهد گرفت و میزان هزینه‌های غیر قابل مودی، در تعیین این نسبت تأثیری ندارد.

بدیهی است چنانچه اشخاص موضوع این دستورالعمل با رعایت شرایط مربوط مشمول نرخ صفر یا معافیت دیگری (از جمله موضوع ماده ۱۳۲ قانون مالیات‌های مستقیم و قانون حمایت از شرکت‌های دانش بنیان) باشند، با رعایت مقررات مربوط، نرخ صفر یا معافیت مربوط به فعالیت‌های خارج از مناطق آزاد تجاری-صنعتی نیز قابل اعمال خواهند بود.

امید علی پارسا